

ชีวิตที่เต็มเปี่ยม (ฉบับที่ ๑)

ธรรมทางาวัน บ่อแสง
ผมเห็นองค์พระชัฒิสว่างตลอดเวลาเเจดรับ

๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

ผมธรรมดาอายุวัน ป่อแสง อายุ ๒๑ ปี ตัวแทนธรรม
ทายาทจากสนแก้วนาราม จังหวัดเชียงใหม่ครับ ผมเป็น
คนไทยใหญ่ บ้านอยู่บนดอย อำเภอฝาง

ผมเติบโตมาในชุมชนที่เต็มไปด้วยอบายมุข (ตรงนี้
อันตราย เหตุเพราะกรรมคบบคนพาลของแต่ละคนที่มีวิบาก
กรรมเหมือนกันดึงดูดมารวมกัน ก็จะเป็นชุมชนอบายมุข
อย่างนี้แหละจะ

อบายมุข แปลว่า ปากทางไปสู่อบาย ต้นทางมันอาจ
จะสนุก มันมีนม มันมีเม้า มันมีมุก แต่ปลายทางอบายจะ) เป็น
พื้นที่เสี่ยง (คำว่า “เสี่ยง” นี่เสี่ยงทั้งทรัพย์สิน อวัยวะ ชีวิต
กระทั่งอบายจะ) และปิดกั้นตัวเองจากคนภายนอก แต่
เพราะความเมตตาของหลวงพ่ที่ส่งพระอาจารย์สมชาย
จิตาโก ให้เข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนาบนดอย พวกเรา
ถึงได้รู้จักพระ และรู้จักการทำความดี หมู่บ้านบนดอยที่
ผมอยู่จึงค่อยๆ สว่างขึ้นครับ

(สักวันหนึ่ง เราจะต้องเอาผ้าเหลืองไปห่มทุกดอย
ให้สว่างไสว แปลว่า เราจะต้องนำธรรมะของพระสัมมา
สัมพุทธเจ้าไปสว่างที่ตรงนั้น เพราะว่านี่ผู้ที่กำลังรอคอย
เราอยู่เยอะทีเดียวที่ตรงนี้นะจะ)

การนั่งสมาธิในวันแรกของผมมัน มันไม่เป็นสมาธิ
เอาเสียเลย (นี่ก็เป็นของสากลที่ทุกคนต้องเจอ เจอมาก

เจอน้อยนะจ๊ะ) ผมไม่สามารถทำใจตามเสียงการนำนั้
ได้ อาจเป็นเพราะว่า ผมยังไม่คุ้น ก็ตั้งแต่เกิดมาครั้งนี้
เป็นครั้งแรกที่ผมได้ฝึกนั่งสมาธิครับ

พระอาจารย์บอกว่า ให้นั่งทำใจสบายๆ เหมือนตอน
ที่เราใกล้จะหลับ ผมก็ทำตามครับ และ ผมก็หลับไปเลย
ครับ (เขาให้หลับหลอกๆ จ๊ะ นี่เล่นหลับจริงเลยนะ) แต่
พอตื่นขึ้นมา ผมกลับรู้สึกว่า สดชื่นกว่าที่เคยเป็น และก็
เริ่มจะนั่งได้ดีขึ้นครับ เมื่อเข้าสู่วันที่ ๓ (ถือว่าเร็วมากนะ
มีบุญเกาส่งผล กำลังจะหมดกรรมแล้ว)

ผมก็นั่งหลับตาเบาๆ ภาวนา สัมมา อะระหัง ไป
เรื่อยๆ ผมนึกให้มีองค์พระใสๆ อยู่ที่กลางท้อง ทำใจให้
โล่งๆ ภาวนาไปเรื่อยๆ

จนรู้สึกว่าตัวเบา แล้วใจของผมก็สงบนิ่งมาก ผมเห็น
ดวงกลมๆ มีแสงคล้ายดวงจันทร์อยู่ตรงกลางดวง มีรัศมีสี
ฟ้าขาวๆ มีแสงสีเหลืองขยายออกไปเป็นวงกว้าง ลอยอยู่
ตรงหน้าผมห่างประมาณ ๕ เมตร (นี่เริ่มมาแล้ว เห็นไหม
จ๊ะ พอใจเริ่มนิ่ง) และพอผมได้ยินเสียงนำนั้ของหลวงพ่อบอกว่า
ให้นึกถึงองค์พระไว้ที่กลางท้อง ผมก็ทำตามทันที
ผมเห็นองค์พระใสๆ องค์เล็กๆ อยู่ที่กลางท้อง (แปลว่า ใจ
เริ่มละเอียดแล้วนี่ เพราะฉะนั้นจึงนิ่งง่าย)

แล้วผมก็นึกให้ตัวเราเป็นองค์พระ องค์พระเป็นตัว
เรา ไม่ถึง ๕ นาที ตัวทั้งตัวของผมก็กลายเป็นพระใสๆ ใส

เหมือนแก้วเลยครับ (อย่างนี้แหละจะ ถ้าได้อย่างนี้กับวช ๒
ชั้น คือ เป็นพระทั้งภายนอกและภายใน) ใบหน้าของท่าน
งามมาก เหมือนที่หน้าปนกหนังสือสวดมนต์เลยครับ ตอน
นั้นผมยังหลับตาอยู่ แต่ลองเอาใจไปมองไปที่ขา (เอาใจ
มองนะจ๊ะ) ที่ขาที่แขนก็ใสไปหมดเลย มันเป็นความรู้สึก
ที่ชัดเจนมากราว ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ผมรู้สึกร้อนวูบวาบ ปิติ
มาก จนขนแขนขนหัวลุกตั้งเลยครับ

ทุกครั้งที่ผมหลับตาแล้วนึกถึงองค์พระ อย่างตอน
ก่อนทานข้าว แล้วต้องหลับตาบูชาข้าวพระ แ่่นึกถึงองค์
พระเท่านั้น ตัวเราก็จะกลายเป็นพระทันที จนตอนนี้ผม
เห็นท่านชัดมาก ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เลยครับ

(อย่างนี้เรียกว่า เราจะได้วช ๒ ชั้นแล้ว เพราะฉะนั้น
ลูกนาครธรรมทายาททั้งหลายต้องทำอย่างนี้ ถึงจะเรียกว่า
ได้วช ๒ ชั้น คือ เห็นองค์พระชัดมาก ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ทั้ง
หลับตาสีมตา นั่ง นอน ยืน เดิน เห็น หรือกล่าวคำชานนาค
ก็เห็นชัดเจน ปิติสุขจะหล่อเลี้ยงใจเรา ความภาคภูมิใจจะ
เกิดขึ้นทุกครั้งที่เราตามระลึกนึกถึง

เมื่อเราเล่าสู่กันฟัง หรือเล่าให้ใครฟังก็ตาม แม้เป็น
เรื่องซ้ำๆ ซากๆ แต่เหมือนฟังใหม่ทุกครั้ง และปลื้มทุกครั้ง
ที่ได้ยิน และเมื่อใครได้ยินได้ฟัง เขาก็อยากจะเป็นอย่าง

เรา เพราะฉะนั้นเมื่อเราสว่าง โลกก็สว่างด้วย สิ่งดีๆ ก็จะ
เกิดขึ้นกับโลกใบนี้

ตรงนี้แหละที่บิดามารดาจะได้บุญมาก ถ้าเราบวช
ตามประเพณีอย่างที่เราเคยเห็นกันมาอย่างนั้นได้นิดๆ
หน่อยๆ พอเป็นกิริยาบุญ ไม่เพียงพอที่จะไปตรอนวิบาก
กรรม และยังบวชมาแล้วไม่ได้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม อยู่
กันไปเรื่อยเปื่อยอย่างนั้น แทนที่จะได้บุญมีกำไรของชีวิต
กลับขาดทุน เพราะฉะนั้นบวชแล้วต้องบำเพ็ญสมณธรรม
ต้องบวชให้ได้ ๒ ชั้นอย่างนี้ค่ะ)

ผมมีความสุขมากเลย จนอยากให้ทุกคนในโลกนี้ได้
บวช (ทำไมถึงนึกอย่างนี้ พูดอย่างนี้ เห็นไหมจะว่า ความ
รักและปรารถนาดีจะเกิดขึ้นเอง จากชาวไทยใหญ่ ชาวดอย
อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอบายมุข แต่ชีวิตก็เปลี่ยนแปลง
ไปอย่างฉับพลันเมื่อเข้าถึงพระในตัว แต่เดิมอยู่ ณ ที่ตรง
นั้นไม่เคยมีความสุข แต่วันนี้พูดได้อย่างเต็มปากเต็มคำ
ว่า ผมมีความสุขมาก จนอยากให้ทุกคนในโลกนี้ได้บวช

ถ้าเรามีประสบการณ์อย่างนี้ เรา ก็จะเป็นอย่างนี้ แล้ว
จะทำให้เรานึกออกมาว่า ทำไมพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงมี
พระมหากรุณา อยากให้สรรพสัตว์ทั้งหลายหลุดพ้นเช่น
เดียวกับพระองค์ เพราะพระองค์เข้าถึงบรมสุขภายใน จึง
อยากให้ทุกคนเป็นอย่างนี้ นี่ขนาดเพ็งนิดๆ หน่อยๆ นะจ๊ะ

ถ้าจะไปเทียบกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันห่างไกลกันมาก
ยังมีความรู้สึกอย่างนี้เลย

ทีนี้สมมติว่า วันพรุ่งนี้ลูกนาครธมหายาพร้อมแสน
จะบวชเป็นสามเณรแล้วเข้าถึงอย่างนี้ แล้วคิดเหมือนกัน
พูดเหมือนกัน ทำเหมือนกัน แล้วก็บอกเหมือนๆ กันว่า
ผมมีความสุขมาก ร้องสุขมาอย่างนี้ อะไรมันจะเกิดขึ้น
กับโลกใบนี้ เราลองคิดดู นี่ไม่ใช่เรื่องธรรมดาแล้วละ นี่
สำคัญมากนะลูกนะ)

ผมขอกราบขอบพระคุณหลวงพ่อบ้างอย่างสูง ที่ทำให้
ผมได้พบสิ่งที่พิเศษเกินคำบรรยาย ผมเลิฟหลวงพ่ोजังเลย
ครับ ขอให้หลวงพ่อบริสุขภาพแข็งแรง อายุยืนยาวเป็นพันๆ
ปีเลยนะครับ (สาธุ โอเคจ้ะ แต่ต้องอยู่ด้วยกันนะ จะอยู่
คนเดียวได้ไง)

กราบแทบเท้าพระเดชพระคุณหลวงพ่อดังความเคารพอย่างสูง

ธรรมทาจาทวัน บ่อแส